

Column

Anneke Rodenburg

Schatten

Ik geloof dat ik altijd een beetje kind gebleven ben. Ik heb de gewoonte om op mooie plekken of bijzondere momenten, een kleine schat uit de natuur op te rapen en mee te nemen als herinnering of teken van hoop. Zo raap ik ieder jaar de eerste ronde glimmende kastanjes op die ik tegenkom. Ik stap er, iedere keer weer ontroerd, speciaal voor van mijn fiets af. Ook een veer, schelpjes, stukjes hout, takjes met de eerste wilgenkatjes, een bloem, herfstbladeren of steentjes gaan mee naar huis. Soms loop ik eerst een tijdje met de steentjes of kastanjes in mijn broekzak en laat ze af en toe door mijn handen glijden. Eenmaal thuis krijgen ze een plek in de vensterbank.

Ooit vertelde een collega dat hij altijd wat schelpjes toevoegde aan het zandbakzand, als hij een zandbak maakte. Kinderen vonden dat leuk zei hij. Later maakte ik een foto van drie kinderen die schelpjes en stukjes boomschors raapten uit het blote-voetenpad in één van mijn eerste speelplekken. Afgelopen zomer vroeg ik een meisje dat op een andere speelplek aan het spelen was wat ze van 'mijn' speelplek vond. Ze vertelde enthousiast dat ze schelpjes had gevonden!

Pas geleden vertelde ik iemand dat ik ontwerpster ben van natuurlijke speelplekken. Ze was oppasoma en

vertelde enthousiast dat ze met haar kleinkinderen altijd een paar leuke speelplekjes in de buurt bezocht. Ik vroeg door en ja, ik kende de plekjes, ze bleken door mij ontworpen. De oppasoma vertelde dat haar kleinzoon altijd naar 'de speelplek met de schelpjes' wilde. Hij wilde daar altijd even spelen en een handje schelpjes in de lucht te gooien! Het is voor mij klip en klaar: er horen schatten in een speelplek! Mooie schelpjes, steentjes, bloemen, kastanjes, eikeltjes, kleine kostbare schatten!

Soms ben ik na verloop van tijd (bijna) vergeten waar mijn schatten vandaan kwamen. Ze liggen dan in de weg, of ik ben het zat om er steeds om heen te moeten stoffen. Dan worden ze naar mijn tuin verbannen en tenslotte vergeten. Van de week bedacht ik dat ik mijn schatten misschien een 'tweede leven' kan geven. Er staat nog een pot met schelpen. Ik meen dat ze ooit uit Italië meekwamen. Komen de week ga ik met een collega toch een paar speelplekken langs. Ik zou hier en daar een paar van mijn schatten achter kunnen laten...

Anneke Rodenburg is ontwerpster van natuurlijke speelplekken (www.tuinenvlinder.nl)

Aangesloten bij Springzaad en Wilde Weelde

